

Варто взяти до уваги, що негативні зв'язки між членами речення завжди представляються з точки зору тієї особи, через чію свідомість ці явища переломлюються. В цьому – суб'єктивна сторона об'єктивної по своїй природі категорії заперечення, що зумовлена існуванням оточуючого об'єктивного світу і нерозривним зв'язком мислення та мовлення. Поряд з цим ставиться також питання про відокремлення мовного та логічного заперечення .

Особливої уваги вимагають заперечно – питальні речення (загальні питання). Оскільки такі речення мають додатково до значення питання імпліцитне значення авторського припущення про значну ступінь можливості здійснення події, про яку йде мова

Отже, не зважаючи на певну кількість способів вираження заперечення, що наявні в англійській мові, саме питання щодо місця заперечення серед інших мовних явищ, по праву може вважатися одним із найбільш складних та найменш розроблених. У лінгвістичній літературі відносно цього зустрічається лише загальні, достатньо уривчасті відомості.

Деякі сторони заперечення все ще залишаються недостатньо вивченими, а у трактовці ряду питань загально-теоретичного і більш конкретного характеру продовжують зберігатися значні розбіжності.

Таким чином, проблема заперечення є перш за все загально-лінгвістичною проблемою. У вузькому розумінні проблема заперечення може кваліфікуватися разом з тим і як проблема суто мовознавча, оскільки заперечення, зберігаючи загальні універсальні ознаки, що характеризують його як явище, виявляє одночасно специфічні особливості реалізації у кожній конкретній мові.

ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ ЛЕКСИКИ (НА МАТЕРІАЛІ П'ЕСИ Б. ШОУ “ПІГМАЛІОН”)

Доп. - Попова О. В., ПР-01
Наук. кер. - доц. Медвідь О.М.

Робота представляє собою наукове дослідження теми “Особливості емоційної лексики (на матеріалі п'єси Б. Шоу

“Пігмаліон”)). Актуальність даної теми визначається спрямованістю сучасних лінгвістичних досліджень на вивчення проблеми емоційного забарвлення тексту, адже саме поняття емотивності і методи виявлення і репрезентації емотивного субстрату в текстах залишаються далеко неясними. Необхідність вивчення цієї теми зумовлена відсутністю єдиної думки серед вчених щодо місця, яке займає емоційний компонент в значенні слова, і щодо розмежування понять – емоційності, експресивності та оцінки. Що стосується терміну “емотивність”, то він використовується для позначення лінгвістичного висловлення емоцій. Під “оцінкою” ж зазвичай розуміють позитивну чи негативну оцінку значення слова. “Експресивність” пояснюється як “підсилення”.

Mrs Heggins. You silly boy, of course she's not presentable. She's triumph of your art and of her dressmaker's; but if you suppose for moment that she doesn't give herself away in every sentence she utters you must be perfectly cracked about her. (slang for “mad”). Або:

Doolittle [sadly] ... Wont you put on your hat, Lizza, and come and see me turned off (slang for “married”)?

Таким чином, одержані данні означають, що в якості обов'язкових компонентів у складі емоційного навантаження слова виступають емоційність, оцінка, а також присутні такі ознаки, як сила (експресія), некомфортність та інші. І тут слід зазначити, що відношення між цими компонентами зовсім не ієрархічні. До того наведені приклади (з п'єси “Пігмаліон”) підтвердили факт нерозривності емоції та оцінки (адже будь-яка емоція-оціночна, будь яка оцінка супроводжується емоційним ставленням до неї).

Doolittle. Morning, Governor. [He sits down magisterially] I come about a very serious matter, Governor. (де *governor* – це розмовне слово на позначення “sir”, яке часто використовувалось простими людьми у зверненні до посадової особи для створення дружньої атмосфери).

Під час дослідження спостерігається однаковість вчених лінгвістів у визначенні того, що різні категорії мають неоднаковий потенціал у словотворенні емоційного впливу на слухача чи читача. Та одні дослідники вважають, що кількість таких слів у мові мінімальна, інші ж зачисляють до слів, що висловлюють емоції

практично весь словник мови. Зрозуміло, що можна погодитись з авторами, які вважають, що теоретично кожне слово може за певних обставин перетворитись на носій емоцій.

Pickering [Strolling over to the piano]. I rather enjoy dipping into it occasionally myself: it makes me feel young again.

Higgins. I am glad to hear it. [to Eliza] Most men are the marrying sort: and youre not bad-looking: it's quite a pleasure to look at you sometimes – not now, of course, because, youre crying and looking as ugly as the very devil; but when youre all right and quite yourself, youre what I should call attractive.

Постійна взаємодія об'єктивних та суб'єктивних факторів дає підстави для визнання такого явища, як перехід нейтрального найменування в експресивну форму, оскільки процес найменування має багато спільного з емоційним забарвленням. Наша свідомість визначає не лише номінативну класифікацію, яка необхідна для пізнавальної потреби людини. Для людини властиво реагувати на світ емоційно, класифікуючи те, що позначається номінативно як приємне чи не приємне, корисне чи не корисне. Отже, той факт, що предметно-логічне значення кожного слова оточене експресивною атмосферою пояснюється тим, що слова знаходяться в постійному зв'язку з усім нашим інтелектуальним та емоційним життям.

Намагаючись чітко виділити обмежене коло емоційної лексики, більшість лінгвістів робить спроби виділити конкретні засоби реалізації емоційних характеристик слова. Досить часто до лексики з емоційним забарвленням відносять слова, “нове” значення яких було створено за допомогою словотворчих афіксів чи шляхом складання основ, а також слова, у власне-лексичному значенні яких вже закладено певний оціночний відтінок предмета чи явища, яке воно (слово) позначає.

The Bystander. He aint a tec. He's a blooming busybody: that's what he is. I tell you, look at his boots.

Якщо в іншому контексті слово *busybody* позначало б “зайняту особу”, то в даному випадку підійде інше пояснення – “набридлива особа”, яке створюється не лише завдяки значенню цієї лексеми, а й в результаті утворення словосполучення “*blooming busy-body*”.

Серед засобів емоційного впливу називають також використання слів у переносному значенні, а також специфічні асоціативні зв'язки, які надають слову своєрідної емоційності.

Higgins [temped, looking at her]. It's almost irresistible. She's so deliciously low-so horribly dirty.

Отримані дані проведеного аналізу підтверджують гіпотезу щодо наявності потенційного емоційного навантаження у будь-якого слова яке сприймається індивідом. Крім того, можна впевнено стверджувати, що для подальшого вивчення феномену емоційного навантаження слова необхідно розробити основи емоційної парадигми, звернути увагу на її понятійний апарат, для чого потрібно визначити зміст терміну емоційності (а в лінгвістичних дослідженнях – емотивності). Всі ці завдання досить реальні і досяжні.

ФАЛЬШИВІ ДРУЗИ ПЕРЕКЛАДАЧА

Доп. - Савенкова Д. С., ПР- 02
Наук. кер. - проф. Швачко С.О.

Перекладачу варто пам'ятати, що існують певні фактори, які не дозволяють використовувати схожі слова, як еквіваленти. В залежності від того, чи знає перекладач ці фактори, ФДП можуть стати або його друзями, або його ворогами. Ось найважливіші з цих факторів:

1. Семантичний фактор
2. Стилiстичний фактор
3. Фактор співпадання
4. Прагматичний фактор

У багатьох мовах існують слова, що мають подібну (звукову) форму і, нерідко, але зовсім необов'язково, ідентичне значення (так звані інтернаціоналізми та псевдоінтернаціоналізми).

Абсолютна більшість слів будь-якої мови є багатозначними. Тільки в мовленні слова набувають конкретне значення в умовах контексту.